

Věc C-713/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

25. listopadu 2021

Předkládající soud:

Bundesfinanzhof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

27. července 2021

Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“:

A

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Finanzamt X

[*omissis*] BUNDESFINANZHOF (Spolkový finanční soud, Německo)

[*omissis*] USNESENÍ

Ve věci

A,

žalobce a navrhovatele v řízení o opravném prostředku „Revision“,

[*omissis*] proti

Finanzamt X,

žalovanému a odpůrci v řízení o opravném prostředku „Revision“,

jejímž předmětem je daň z obratu za roky 2007 až 2012

[*omissis*] V ý r o k

I. Soudnímu dvoru Evropské unie se k rozhodnutí předkládá následující předběžná otázka:

K dosahu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, jak je vyložen v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. listopadu 2016, Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855):

Poskytuje vlastník výcvikové stáje pro soutěžní koně majiteli koně jediné plnění, které sestává z ustájení a tréninku koní a jejich účasti v závodech, za úplaty i v rozsahu, v jakém majitel koně toto plnění hradí prostřednictvím postoupení polovičního podílu na pohledávce na vyplacení ceny, která mu náleží v případě úspěšné účasti v závodu?

II. Řízení se přerušuje do vydání rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie.

O d ů v o d n ě n í

I.

- 1 Žalobce a navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“ (dále jen „žalobce“) je jezdec na koni a v letech 2007 až 2012 (dále jen „sporné roky“) provozoval „výcvikovou stáj pro soutěžní koně“. Koně, kteří mu byli dáni k dispozici, byli v podniku žalobce profesionálně ustájeni a zaopatřeni, cvičeni a vysíláni na závody konané v tuzemsku i zahraničí. S majiteli koní usazenými v tuzemsku žalobce pokaždé uzavřel „smlouvy o poskytnutí“, na jejichž základě majitelé své koně „dali k dispozici“ žalobci. Dotčený majitel se vzdal práva udělovat jakékoli pokyny týkající se tréninku a vysílání koní na závody. Dále bylo dohodnuto, že majitel ponese náklady na zaopatření, závody a přepravu, podkováře a zvěrolékaře koní, zatímco žalobce byl povinen hradit výdaje spojené s účastí na závodech, které připadaly na něj jakožto jezdce (náklady na jízdné, lety a hotelové ubytování, diety). Vzhledem k tomu, že peněžité výhry získané na koňských závodech vždy náležely výlučně majiteli koně, bylo dále sjednáno, že má žalobce obdržet 50 % veškerých peněžitých a věcných cen, které pro daného majitele vyhraje s jeho koňmi. V této souvislosti dotčený majitel již na základě smlouvy o poskytnutí žalobci postoupil poloviční podíl na svých pohledávkách na vyplacení cen a na převod vlastnického práva k věcným cenám, které mu v budoucnosti vzniknou vůči danému pořadateli závodů. Žalobce byl oprávněn proti platebním nárokům majitele započíst své pohledávky proti němu.
- 2 Žalobce do tuzemských a zahraničních závodů vysílal vlastní i cizí koně. Výhry, které na závodech získal s cizími koňmi, žalobce v souladu s dohodami uzavřenými s majiteli koní započtl proti nákladům vynaloženým na zaopatření, zvěrolékaře, léčivé přípravky, podkováře, závody a proti dalším nákladům.
- 3 V rámci daňové kontroly dospěl kontrolor k názoru, že výtěžky z tuzemských i zahraničních závodů dosažené s cizími koňmi podléhají základní sazbě daně. Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“, tedy Finanzamt (finanční úřad, Rakousko, dále jen „FÚ“), následně na základě § 164 Abgabenordnung (daňový řád) dne 8. října 2015 vydal opravné daňové výměry k dani z obratu a zrušil u nich výhradu případného pozdějšího přezkumu.

Rozhodnutím o námitkách ze dne 6. července 2017 FÚ zamítl námitky žalobce jako neopodstatněné.

- 4 Rovněž žaloba podaná k Finanzgericht (finanční soud, Rakousko, dále jen „FG“) byla, pokud jde o hlavní sporný bod, neúspěšná. S odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) ze dne 10. listopadu 2016, Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855), který byl vydán ohledně čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“), a na judikaturu Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, dále jen „BFH“) týkající se Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu, dále jen „UStG“) FG v rozsudku, který byl zveřejněn ve sbírce rozhodnutí finančních soudů *Entscheidungen der Finanzgerichte* (EFG) 2021, 500, rozhodl, že ceny za účast v tuzemských i zahraničních závodech získané s cizími koňmi jsou úplatou za plnění, která podléhá základní sazbě daně. Žalobce na základě smluv uzavřených s majiteli koní poskytoval jediné plnění, které zahrnovalo ustájení, trénink koní a účast v závodech. Za tento soubor plnění od majitele daného koně obdržel jednak náhradu nákladů vynaložených na zaopatření, závody a přepravu, podkováře a zvěrolékaře a jednak podíl na výtěžcích ze závodů. Své plnění tak poskytoval i oproti postoupení části cen, náležitých majitelům koní. V projednávaném případě jde o vztah založený na plnění mezi žalobcem a daným majitelem koně, který je nezávislý na vztahu založeném na plnění mezi majitelem koně a pořadatelem závodu. Žalobce nezískal žádné vlastní, přímé nároky vůči pořadatelům závodů. Polovinu výher ze závodů si naopak mohl ponechat pouze na základě vlastního vztahu mezi ním a majitelem koně, založeného na vzájemném poskytování plnění.
- 5 V řízení o opravném prostředku „Revision“, který proti tomuto rozhodnutí podal žalobce, je již sporná pouze otázka, zda žalobce majitelům koní poskytl plnění, za něž mu byla jako úplata uhrazena odměna v podobě postoupení polovičního podílu na získaných cenách.

II.

6 1. Právní rámec

7 a) Unijní právo

8 Článek 1 odst. 2 druhý pododstavec směrnice o DPH zní:

„Každé plnění podléhá DPH vypočítané z ceny zboží nebo služby podle sazeb platných pro toto zboží nebo tuto službu po odpočtu daně, kterou byly přímo zatíženy jednotlivé nákladové prvky tvořící cenu.“

9 Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění: [...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková; [...]"

10 Článek 9 odst. 1 směrnice o DPH zní:

„□Osobou povinnou k dani“ se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností“ se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

11 V článku 73 směrnice o DPH se uvádí:

„Při dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v člancích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění.“

12 b) Vnitrostátní právo

13 Podle § 1 odst. 1 bodu 1 UStG jsou předmětem daně z obratu tato plnění:

„dodání zboží a jiná plnění za úplatu uskutečněná v tuzemsku podnikatelem v rámci jeho podnikatelské činnosti. Zdanění není vyloučeno z důvodu, že je plnění uskutečněno na základě právního nebo správního aktu nebo že se považuje za uskutečněné na základě právního ustanovení“

14 Ustanovení § 10 odst. 1 první až třetí věty UStG ve sporných letech znělo:

„Obrat se u dodání zboží a jiných plnění (§ 1 odst. 1 bod 1 první věta) a při pořízení zboží uvnitř Společenství (§ 1 odst. 1 bod 5) stanoví podle úplaty. Úplatou se rozumí vše, co příjemce plnění vynaloží, aby toto plnění obdržel, a to po odpočtu daně z obratu. Součástí úplaty je také to, co podnikateli za plnění poskytne jiná osoba než příjemce plnění.“

15 Ustanovení § 118 odst. 2 Finanzgerichtsordnung (finanční soudní řád, dále jen „FGO“) zní:

„Der Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud) je vázán skutkovými zjištěními učiněnými v napadeném rozsudku, ledaže byly ohledně těchto zjištění uvedeny přípustné a odůvodněné důvody opravného prostředku „Revision“.“

16 2. Dosavadní judikatura

17 a) Judikatura Soudního dvora

- 18 Soudní dvůr ve svém rozsudku Baštová (EU:C:2016:855, bod 40) vnitrostátnímu soudu odpověděl, „že poskytnutí koně jeho majitelem, který je osobou povinnou k DPH, pořadateli dostihu za účelem účasti tohoto koně v dostihu není poskytnutím služby za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení v případě, kdy se za toto jeho poskytnutí nevyplácí odměna za účast nebo jiná přímá odměna a kdy cenu za umístění obdrží pouze majitelé těch koní, kteří se v dostihu umístili na ocenitelném místě, i kdyby tato cena za umístění byla stanovena dopředu. Takové poskytnutí koně je naproti tomu poskytnutím služby za úplatu v případě, že za ně pořadatel poskytne odměnu nezávislou na umístění daného koně v dostihu.“
- 19 Soudní dvůr se tím vyjádřil ke třem případům, v nichž jsou činnosti hrazeny buď „platb[ou] v podobě poplatku za přihlášení a startovného“ (první případ, bod 35 citovaného rozsudku Soudního dvora), prostřednictvím ceny (druhý případ, bod 36 a násl. citovaného rozsudku Soudního dvora), nebo „v podobě odměny za účast“ (třetí případ, bod 39 citovaného rozsudku Soudního dvora). Soudní dvůr své rozhodnutí v tomto ohledu odůvodnil třemi úvahami.
- 20 Podle bodu 35 citovaného rozsudku Soudního dvora nemůže být skutečným protiplněním za účast koně v dostihu jakožto tak zvané „poskytnutí koně“ jeho majitelem pořadateli dostihu služba poskytnutá pořadatelem dostihu, která spočívá v tom, že je tomuto majiteli umožněna účast jeho koně v dostihu. Soudní dvůr tento závěr na jednu stranu odůvodňuje tím, že umožnění účasti koně v dostihu je uhrazeno platbou v podobě poplatku za přihlášení a startovného, čímž se Soudní dvůr vyjadřuje i k prvnímu případu. Na druhou stranu je možné zvýšení hodnoty koně například v případě jeho umístění na oceněném místě stěží kvantifikovatelné a nejisté.
- 21 Pokud jde o druhý případ, Soudní dvůr v bodě 36 a následujících svého rozsudku „zadruhé“ uvádí, že nelze mít za to, že se v případě, kdy majitel obdrží cenu pouze, pokud se kůň v dostihu umístí na ocenitelném místě, jedná o skutečné protiplnění za poskytnutí koně. Cena se totiž nevyplácí za samotné poskytnutí koně, nýbrž za dosažení určitého výsledku na konci dostihu, tj. za umístění koně na ocenitelném místě, a do jisté míry tak závisí na náhodě. Mimoto je kvalifikace zmíněného poskytnutí jakožto zdanitelného plnění v závislosti na výsledku, kterého kůň dosáhne v dostihu, v rozporu s judikaturou Soudního dvora. Podle této judikatury má pojem „poskytování služeb“ objektivní povahu a použije se bez ohledu na účel a výsledky dotyčných plnění.
- 22 Ke třetímu případu se Soudní dvůr vyjadřuje v bodě 39 svého rozsudku. Podle tohoto bodu je tomu „zatřetí“ jinak pouze v případě, že je za poskytnutí koně vyplacena odměna za účast, která je nezávislá na umístění.

23 b) Navazující judikatura BFH

- 24 V rámci úhrady formou ceny (druhý případ) se BFH v návaznosti na rozsudek Baštová (EU:C:2016:855) vyjádřil ke dvěma skupinám případů. BFH se v této souvislosti zaprvé připojil k Soudnímu dvoru, pokud jde o případ zaplacení ceny ve vztahu pořadatele závodu k majiteli koně (rozsudek BFH ze dne 2. srpna 2018 – V R 21/16, *Sammlung der Entscheidungen des Bundesfinanzhofs* [sbírka rozhodnutí Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud), dále jen „BFHE“] – 262, 548, *Bundessteuerblatt* (spolkový daňový věstník) II 2019, 339).
- 25 Zadruhé BFH rozsudkem ze dne 10. června 2020 – XI R 25/18 (BFHE 270, 181, bod 45) posouzení, které je uvedeno v rozsudku Baštová a které se týká vztahu pořadatele závodu k majiteli koně, přenesl na vztah mezi majitelem koně a majitelem výcvikové stáje pro soutěžní koně v případě, že majitel koně postoupí poloviční podíl na [získaných] cenách vlastníkovu výcvikové stáje pro soutěžní koně. „Přinejmenším pokud jde o případy tohoto druhu, kdy se poskytovatel [= vlastník výcvikové stáje pro soutěžní koně] sám účastní závodu a obdrží podíl na ceně, která je třetí osobě [= majiteli koně] vyplacena za výsledek závodu, kterého dosáhl on sám, a to od dané třetí osoby, se z důvodů uvedených v bodě II.2.e [= reprodukce bodů 37 až 40 rozsudku Soudního dvora Baštová, EU:C:2016:855] obdobně uplatní úvahy Soudního dvora [jiný názor je zastáván v rozsudku FG Münster (finanční soud v Münsteru, Německo) ze dne 19. září 2019 – 5 K 2510/18 U, citováno dle databáze juris, bod 52]. I v tomto případě je platba zaplacená za výsledek, kterého poskytovatel dosáhl v závodě, ačkoli z právního hlediska platbu hradí třetí osoba, která danou cenu obdržela od pořadatele, a nikoli od samotného pořadatele. Cena není platbou za ostatní (popř. zdanitelná) plnění poskytnutá poskytovatelem. Není proto ani součástí úplaty za ně a nezapočítává se do vyměřovacího základu jiných zdanitelných plnění.“ Mimoto není relevantní otázka, zda vlastník závodní a výcvikové stáje pro koně „majitelům koní poskytl samostatná plnění“ (rozsudek BFH zveřejněný v BFHE 270, 181, body 1 a 46).

26 3. K předběžné otázce**27 a) Neexistence přímé souvislosti mezi úplatou a plněním**

- 28 V projednávané věci nemá žalobce v případě vítězné účasti v závodě vůči pořadateli závodu žádnou vlastní pohledávku na vyplacení ceny. Ve vztahu k pořadateli závodu má právo na cenu pouze majitel koně. Žalobce tak nárok na vyplacení ceny získá pouze v rozsahu, v jakém mu majitel koně postoupí pohledávku na vyplacení ceny, k čemuž v projednávané věci vždy došlo ohledně jedné její poloviny, a to v rámci právních vztahů existujících mezi žalobcem a příslušným majitelem koně.
- 29 Podle rozsudku BFH zveřejněného v BFHE 270, 181, [viz výše bod II.2.b)], by se v projednávané věci mohlo mít za to, že se posouzení týkající se druhého případu uvedeného v rozsudku Soudního dvora Baštová, EU:C:2016:855 [viz výše bod II.2.a)] vztahuje nejen na případ, o kterém bylo v tomto rozsudku přímo

rozhodnuto, a to že pořadatel závodu cenu vyplatí majiteli koně, nýbrž že ho lze přenést i na případ, který se od něj liší, a to, že majitel koně část této ceny poskytne vlastníkovvi výcvikové stáje pro soutěžní koně za jeho jediné plnění (ustájení a trénink koní a jejich účast v závodech).

30 Pokud by tomu tak bylo, nahradil by zřejmě v případě, že ze strany majitele koně dojde k postoupení ceny, která mu náleží za umístění jeho koně, vztah založený na plnění mezi pořadatelem závodu a majitelem koně vztah založený na plnění mezi vlastníkem výcvikové stáje pro soutěžní koně a majitelem koně, který je od něj třeba oddělit, a to v rozsahu, v jakém cena získaná v závislosti na umístění nemůže být úplatou za službu, kterou majiteli koně poskytl vlastník výcvikové stáje pro soutěžní koně. Pak by jiný vztah založený na plnění vedl k tomu, že v rámci vztahu založeného na plnění, který je dotčen na projednávané věci, v tomto rozsahu zanikla přímá souvislost mezi poskytnutím služby a úplatou, která je podle čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH nezbytná.

31 b) Postoupení ceny jako úplata za poskytnutí plnění

32 Předkládajícímu senátu se nicméně přenesení posouzení ceny, k němuž se dospělo ve vztahu mezi pořadatelem závodu a majitelem koně, na vztah majitele koně a vlastníka výcvikové stáje pro soutěžní koně jeví jako sporné.

33 Tyto pochybnosti vyplývají z okolnosti, že z rozsudku Soudního dvora Baštová (EU:C:2016:855) nelze s dostatečnou jasností vyvodit, zda Soudní dvůr své posouzení odůvodňuje absencí úplaty, nebo absencí plnění. Je-li třeba Soudní dvůr chápat v tom smyslu, že měl ve svém rozsudku Baštová (EU:C:2016:855) na mysli, že rozhodující je absence plnění, vyplývá z toho pro projednávanou věc, že došlo k poskytnutí služby za úplatu ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH. Za okolností projednávané věci představuje postoupení polovičního podílu na cenách získaných v závislosti na umístění ze strany majitele koně ve prospěch vlastníka výcvikové stáje pro soutěžní koně podmínku, kterou vlastník výcvikové stáje pro soutěžní koně podmiňuje poskytování své služby (ustájení a trénink koní a jejich účast v závodech) a která tak jako taková vykazuje nezbytnou přímou souvislost se službou, kterou poskytuje (v tomto smyslu viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2003, Choice Holidays, C-149/01, EU:C:2003:358, body 32 a 33).

34 Při odpovědi na tuto otázku je třeba zohlednit, že se Soudní dvůr v bodě 35 rozsudku Baštová (EU:C:2016:855) zabývá otázkou, zda se jedná o službu, za kterou je jako úplata poskytnuta jiná služba (k takovýmto situacím v případě tzv. směny a k obdobným operacím viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2013, Serebryannay vek, C-283/12, EU:C:2013:599, bod 38 a násl.). Odpověď Soudního dvora na tuto otázku je záporná. Podle něj „zaprvé“ nemůže být skutečným protiplněním za účast koně na dostihu jakožto tzv. „poskytnutí koně“ jeho majitelem pořadatel dostihu služba poskytnutá pořadatelem dostihu, která spočívá v tom, že je tomuto majiteli umožněna účast jeho koně v dostihu. Z tohoto závěru

podle názoru předkládajícího senátu nevyplývá nic, co by bylo relevantní pro posouzení v projednávané věci.

- 35 Další odůvodnění uvedené v bodě 36 a následujících rozsudku Baštová (EU:C:2016:855) se jeví jako rozporuplné. Soudní dvůr na jednu stranu uvádí, že pokud majitel cenu obdrží pouze v případě umístění na ocenitelném místě, nejedná se o skutečné protiplnění za poskytnutí koně. To naznačuje, že Soudní dvůr vychází z absence úplaty (jakožto protiplnění).
- 36 Soudní dvůr pak ale svůj závěr na druhou stranu odůvodňuje tím, že se cena nevyplácí za samotné poskytnutí koně, nýbrž za dosažení určitého výsledku na konci dostihu, tj. za umístění koně na ocenitelném místě, a do jisté míry tak závisí na náhodě. To naznačuje, že je třeba vycházet z absence poskytnutí služby. Za potvrzení toho názoru lze považovat, že Soudní dvůr svůj závěr dále odůvodňuje tím, že kvalifikace poskytnutí [koně] jakožto zdanitelného plnění v závislosti na výsledku, jehož kůň v dostihu dosáhne, je v rozporu s judikaturou Soudního dvora, podle níž má pojem „poskytování služeb“ objektivní povahu a použije se bez ohledu na účel a výsledky dotyčných plnění (rozsudek Soudního dvora Baštová, EU:C:2016:855, bod 38).
- 37 Předkládající senát tak má pochybnosti stran dosahu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH, jak je vyložen v rozsudku Soudního dvora Baštová (EU:C:2016:855), které vedou k tomu, že je nutné předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

38 4. K relevantnosti pro rozhodnutí

- 39 Předběžná otázka je relevantní pro rozhodnutí ve věci samé. Na základě skutkových zjištění, která učinil FG a která jsou s ohledem na to, že proti nim nesměřují žádné důvody opravného prostředku „Revision“, pro toto řízení o opravném prostředku „Revision“ závazná (§ 118 odst. 2 FGO), je nesporné, že žalobce jakožto vlastník výcvikové stáje pro soutěžní koně poskytoval jediné plnění, které zahrnovalo ustájení a trénink koní, jakož i účast v závodech. Za tento soubor plnění od majitele daného koně obdržel jednak náhradu nákladů vynaložených na zaopatření, závody a přepravu, podkováře a zvěrolékaře, a jednak poloviční podíl na výtěžcích ze závodů. Toto posouzení je v souladu s právními zásadami stanovenými Soudním dvorem, pokud jde o vymezení jediného plnění oproti mnohosti plnění (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. září 2019, KPC Herning, C-71/18, EU:C:2019:660, bod 34 a násl.).
- 40 Je-li třeba rozsudek Soudního dvora Baštová (EU:C:2016:855) chápat v tom smyslu, že rozhodující je absence úplaty, mohlo by se právní posouzení, k němuž dospěl FG, v souladu s rozsudkem BFH zveřejněným v BFHE 270, 181, [viz výše bod II.2.b)] ukázat jako nesprávné. Pak by na základě opravného prostředku „Revision“ podaného žalobcem bylo nutno rozsudek FG zrušit a vyhovět žalobě.
- 41 Pokud by naopak podle rozsudku Baštová (EU:C:2016:855) byla relevantní absence plnění, ukázal by se rozsudek FG jako správný, takže opravný prostředek

„Revision“, který podal žalobce, by byl neopodstatněný. V projednávané věci se totiž na rozdíl od rozsudku Baštová (EU:C:2016:855) nejedná pouze o plnění, které je zapláceno za dosažení určitého výsledku v závodech, tj. umístění koně na ocenitelném místě, a do jisté míry tak závisí na náhodě. Místo toho v projednávané věci jde o jediné celkové plnění sestávající z ustájení a tréninku koní a jejich účasti v závodech. Toto plnění je jako celek nezávislé na náhodě, jelikož ta se týká pouze dílčí oblasti účasti v závodech. Vzhledem k tomu, že se jedná o jediné celkové plnění, nedochází k postoupení polovičního podílu na získaných cenách za dosažení určitého výsledku v závodech, nýbrž za celkové plnění, které je na tomto výsledku nezávislé (a sestává z ustájení, tréninku a účasti v závodech). Toto jediné plnění žalobce poskytoval nezávisle na výsledcích závodů. Jedná se tak o poskytování služeb, které, jak požaduje Soudní dvůr, má objektivní povahu. Rozsah, v jakém byly ceny postoupeny, je z pohledu předkládajícího senátu v této souvislosti irelevantní.

- 42 Nasvědčuje tomu i zohlednění hospodářské a obchodní reality, která je základním kritériem pro použití společného systému DPH (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. května 2019, Budimex, C- 224/18, EU:C:2019:347, bod 27, a ze dne 18. června 2020, KrakVet Marek Batko, C-276/18, EU:C:2020:485, bod 61). Je tedy třeba mít za to, že postoupení polovičního podílu na získaných cenách mělo být úhradou za celkové plnění poskytnuté žalobcem a strany mimoto měly za to, že cen bude dosahováno dlouhodobě.

43 5. K právnímu základu žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 44 Právním základem podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru je článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie.

45 6. K přerušení řízení

- 46 [*omissis*] [vnitrostátní procesní ustanovení]